

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an	150 Lei
Pe jumătate	75 Lei
Pe un sfert	40 Lei
Pe străinătate	400 Lei

Inscrisă în registrul publicațiilor periodice al Tribunalului
Târnava-Mică sub Nr. 3—1933.

Intemeietori: † Al. Lupeanu-Melin și Iuliu Maior

Proprietar și director: IULIU MAIOR

Redactor: SEVER BARBU

ANUNȚURI ȘI RECLAME

conform regulamentului de aplicare
a tarifului comercial, categoria V

Sfințirea monumentului dela mormântul lui AL. LUPEANU-MELIN

Cu ajutorul lui Dumnezeu s'a făcut și sfințirea monumentului dela mormântul lui Al. Lupeanu-Melin. Am făcut-o așa după cum ne prețuisem cetitorii din bună vreme, în Sâmbăta-Morților dinaintea de Rusali, în ziua de 7 Iunie.

S'a nimerit însă nu chiar bine această sfințire, deoparte fiindcă tocmai atunci se afla pe calea și Mitropolitul Dr. Alexandru Nicolescu, iar de altă parte Ministerul Culturii Populare zorise încheierea anului școlar, așa că n'au putut lua parte și toți elevii, după cum s'ar fi convenit fostului director de liceu Al. Lupeanu-Melin.

Cu toate acestea însă sfințirea s'a desfășurat în cadru destul de sărbătorească, așa că sufletul lui, plin de atâta dragoste pentru Blaj, a putut fi mulțumit cu dragă inimie ce i-s'a arătat și cu acest prilej.

Dăm aici și în fotografiile monumentului ridicat, ca să-l poată vedea toți cei ce au contribuit cu ceva la ridicarea aceluia.

Inscripția de pe monument este următoarea:

AL. LUPEANU-MELIN

DIRECTORUL LICEULUI TEORETIC ȘI COMERCIAL DE FETE, INTEMEIETOR ȘI DIRECTOR AL ZIARULUI „UNIREA POPORULUI”, INSPECTOR ȘCOLAR ARHIDIECEZAN, MEMBRU AL SOCIETĂȚII SCRITORILOR ROMÂNI, MEMBRU ÎN COMITETUL CENTRAL AL ASTREI, NĂSCUT LA 16 IULIE 1887 ÎN FĂRĂU, RĂPOSAT LA 7 OCTOMBRIE 1937 ÎN CLUJ.

ÎN VECI POMENIREA LUI!
MONUMENTUL RIDICAT DE CĂTRE CETITORII „UNIRII POPORULUI”.

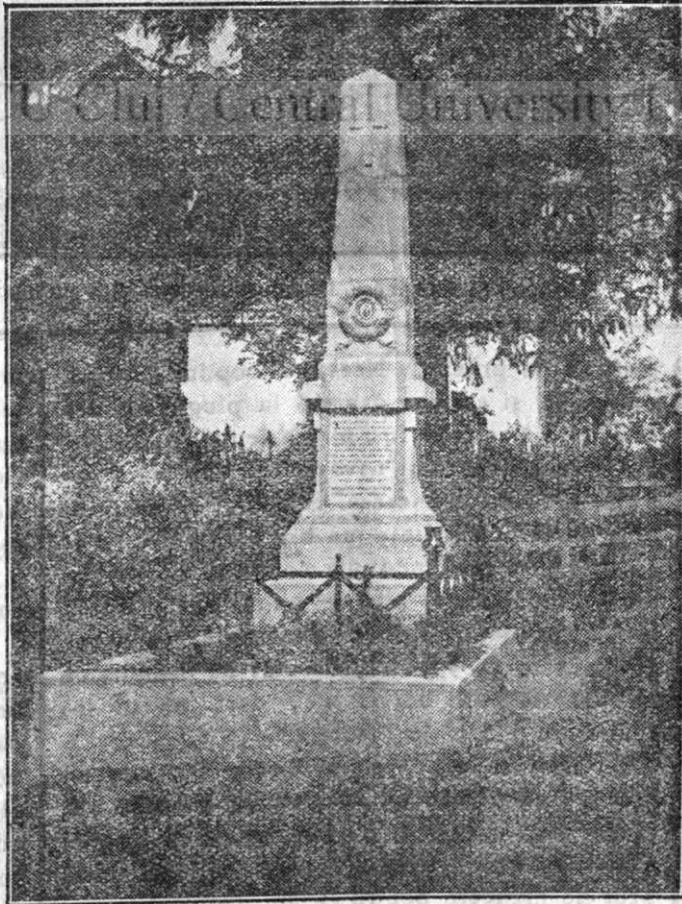
Sfințirea a făcut-o pâr. călugăr asumpțioasă Vasile Cristea, în calitate de paroh al mormântului, înconjurat de doi diaconi clerici. De la sfințirea și înălțarea monumentului s'au îngrișite două școli, ale căror director a fost răposatul: Liceul Teoretic și cel Comercial de Fete, direcțiunile aceluiaș liceu făcând și părăstasul. Răspunsurile le-a dat corul teologilor de sub conducerea pâr. profesor Ioan Florea.

După ce s'a stârșit slujba, corul Liceului Teoretic de Fete, de sub conducerea pâr. profesor Octavian Pop, a cântat o frumoasă cântec; a urmat apoi vorbirea pâr. inspector școlar Ștefan Manclulea, după care corul Liceului Comercial de Fete, de sub conducerea dsoarei profesoare Septimia Trițan, a încheiat serbarea

cu o tot atât de frumoasă cântare-rugăciune.

Pâr. Ștefan Manclulea, a arătat în molaștră sa vorbire, cât de mult a ținut Al. Lupeanu-Melin la Blaj, cât a lucrat pentru descoperirea trecutului acestui orășel și cât s'a străduit, nopți de-a rândul să arete marile figuri ale Blajului, la care a ținut ca la ochii din cap.

Monumentul a fost cioplit de elevii Gim-

naziului Industrial din Zlatna, din cea mai tare gresie de Zlatna; este provăzut cu o placă de marmură albă, pe care se află inscripția; iar deasupra, în mijlocul unei cununi de laur, se vede fotografia răposatului. Mormântul este împrejmuit cu o bordură de ciment, pe care se află un grillaj de fier cu patru vase pentru flori.

Mulțumim cetitorilor noștri pentru contribuțiile lor la acest monument și încheiem cu cuvintele pâr. Ștefan Manclulea:

„Monumentul sfințit astăzi să ne aducă aminte totdeauna că sub lespeda lui își doarme somnul veșnic unul din cei mai aleși scriitori ai Românilor din Ardeal, carele, mai presus de orice socoteii mărunte omenești, și-a pus gândurile și condetul în slujba neamului. Neștearsă

să rămână amintirea lui în sufletele noastre ale aceluia care l-am cunoscut, și neuitat scrisul lui în sufletele aceluia care vor veni după noi, cărora le dorim, să caute fără odihnă să-și stămpere setea de carte la fântâna dădătoare de apă vie a învățaturii săpată în pământul sfânt al școlilor din Blaj”.

Scrisori și telegrame de condoleanțe primite din prilejul morții Mitropolitului Alexandru

Toți acela care l-au iubit și stimat pe Mitropolitul Alexandru, dar n'au putut lua parte, din diferite cauze la înmormântare, au trimis telegrame și scrisori, prin care și-au arătat jalea ce o simțesc împreună cu noi. Iată cine au trimis astfel de telegrame ori scrisori:

Profesor universitar Dr. Teosu Sibiu, George Cipăian fost ministru București, Octavian Tăslăuanu fost ministru București, Oteteleșanu ministru subsecretar de Stat București, Mitropolitul Nifon Cralova, Părintele Franciscani din Drăgești, General Boeriu Geoagiu, vicarul ratean Iosif Aronetz din Pucioasa Bucovinei, Pal provincialul călugărilor franciscani di Bacău, Judecătorul Eugen Gheșiu din Iași, Episcopul Cotiarciuc Iași, Familia Dr. Al. Lăciu Iuliu, Iuliu Moldovan președintele „Astrei” Sibiu.

Profesor universitar Onisitor Ghibu Sibiu, Profesor Eugen Gazda Dumbrăveni, Protopop Gheorghe Simu Dumbrăveni, Studenții Artiști Sibiu, Gyárfás Elemér Târnăveni, Directoara Eliza Pavel Beiuș, Nicolae Bălan mitropolitul Sibiului. Episcopul Dr. Al. Rusu Baia Mare, Episcop Dr. Iuliu Hossu Cluj, Primarul orașului Lugoj lt. colonel Ioan Hidu, Eugen Carada București, Teologul Turcu Remus și Farmacist, Secretar general Dr. Ciupe Lugoj. Familia preot Isain Sibiu, Cardinalul Tisserant Roma, Emil Panaitescu Roma.

Valeriu Pop fost ministru București, Rectorul colegiului Pio Romeno Roma, Nicodim patriarhul României București, Iosif Pop delegat arhiepiscopesc Târgu Mureș, Dr. Nicolae Popa medic București, Profesor universitar Dr. Al. Borza Timișoara, Advocat Bulgan București, Protopop Deac Surduc Protopop Hodârnaș și primcurator Dr. Suci Brașov, Director general Augustin Caliani București, Episcop Frențiu Oradea, Protopop Dr. Liviu Stuplanean Șarmașu, Preotul și credincioșii din Gurgiu—Ungaria.

General Dănilă Popp București, Robu episcop de Iași, Șefrabînul Dr. W. Filderman București, Dr. Ciupe Timișoara, Surorile călugărițe din Turda, Dr. Colbazi Alba Iulia, Societatea Sf. Elena a femeilor române din București, Inginer Victor Smighelschi București, Prepozitul Maghiar Oradea, Parohia Turda veche, Protopop Aurel Gîgior Cămpeni, Surorile Asumpționiste Beiuș, Preotul Stănea Tulgheș-Ungaria, Preot Octavian Popa Făgăraș, Reuniunea Femeilor Române unite Timișoara, Agru Timișoara, Dr. Liviu Cigărean Timișoara.

Prepozitul Boba Baia Mare—Ungaria, Radu Fodor București, Orfelinatul sf. Anton Huși, Mitropolitul Visarion București, Nicolae Ioanovici consilier la Curtea Administrativă București, Credincioșii Români uniți București, Corul Catedralei din Lugoj, Dr. Grigore German decanul baroului Alba Iulia, General Moga Sibiu,

Preot Ignășiu Timișoara, Sever Bocu București. Reuniunea Mariană Oradea, Director Flneraș Beiuș, Călugăr Nicolăeș București, Iuliu Gubariu Banca Națională București.

General Radu Rosetti Ministrul Culturii Poporului București, S. Mocionyi București, George Mironescu fost primministru București, Asumpționiștii Beiuș, Dr. Migla fost prefect Râmnicul Sărat, Superiorii și alumnii Collegiului de Propaganda Fide Roma, Preot profesor Lutchi București.

Iuliu Maniu București, Profesor universitar Dr. Emil Hașleganu Cluj, Protopop Pădureanu Teaca—Ungaria, Familia Dr. Viviu Bod, Nicolae Zigre fost ministru al Cultelor București, Dr. Ilariu Holom Dumbrăveni, Gherontie episcopul Constanței, Primrabria Dr. Maurițiu Kraus Alba Iulia.

Alte hoții

Hoțiile sunt foarte de multe feluri, așa că abia suntem în stare a le înșira. O hoție ce se făptuește la noi destul de des este aceea a cerșitorilor cari nu au nevoie de cerșit, ci o fac aceasta din obicei, dar mai ales din lene.

La forma aceasta ei nelindreptătesc pe săracii adevărați cari au într'adevăr nevoie de ajutorul nostru. Și anume așa că oamenii miloși dau bucuros celui dintâi cerșitor pe care-l văd pe stradă și care poate este nevrednic de milă. Când vine apoi cel într'adevăr lipsit, nu mai primește milă, fiindcă omul milos a dat celui nevrednic.

Despre câți cerșitori n'am citit că și-au adunat, din cerșit, adevărate averi!

În schimb cât de puțini sunt aceia cari, ajungând la liman, își predau avutul adevăraților oameni săraci!

Am citit, nu de mult, că un cerșitor din Viena, ajungând în casa săracilor, unde a fost primit pe viață, și-a predat în'reaga sa agoniseală adunată prin cerșit, preotului, ca s'o îm-

părtească între săraci, că ei, de aici înainte, ar din ce trăi.

Să nu uităm apoi de traficanții și speculanții cari aduc și duc peste hotare bani străini și mărfuri de tot felul și în forma aceasta prăbușesc statul; de vânzătorii cari n'au dreptul de vânat dar pentru aceea ei împușcă și vând sălbăticiunile cele mai scumpe; de hoții de lemne cari trăiesc din pădurile altora nu numai ei, ci vând toată vara stâlpi, iar iarna lemne de foc, deși n'au nici un stâncen de pădure; de băteșii cari fură aurul și argintul; de muncitorii de pe la diferitele fabrici cari nu fură numai pe seama lor ci și ca să poată vinde, precum și de atâția alții.

Tuturor acestora le sună porunca lui Dumnezeu a șaptea: „Să nu furi!”, cuvintele prorocului Avram: „Vai de ceice strâng în casa lor câștiguri nedrepte și comori de sănicie!” (2 9) și porunca Domnului din cartea Leviticului 19, 11: „Să nu furați și să nu mănâți și să nu vă înșelați unul pe altul!” **Părintele Iuliu**

Te iubesc

*Te iubesc din suflet, Doamne, te iubesc,
Căci tu ești, Stăpâne, împărat ceresc
Și ca tine nime n'a fost nici va fi,
De aceea veșnic eu te voi iubi.*

*Te iubesc din suflet, Doamne, te iubesc
Și cu bucurie și drag te vestesc,
Căci pe lumea asta toate, toate pier,
Dar tu rămâi pururi mai presus de cer.*

*Te iubesc din suflet, Doamne, te iubesc
Și cu lacrimi calde eu îți mulțumesc,
Că în totdeauna tu m'ai sprijinit
Și în clipe grele nu m'ai părăsit.*

*Te iubesc din suflet, Doamne, te iubesc
Și prin mii de viersuri vreau să te slavesc,
Vreau să-ți cânt, Stăpâne, toată viața mea,
Tu mă ocrotește sub aripa ta*

Georgică Rusu
Șaiea de Câmpie-Tur

Mitropolitul Alexandru, înconjurat de canonici, protopopi și preoți, după sfințirea bisericii din Brașov.

Foița „Unirii Poporului”

Sărăcuțul babei

Era odată o muiere bătrână și avea numai un copil. Muierea aceasta într'atâta era de săracă, încât nici cina pentru o seară nu o avea, și copilul ei atâta era de flămând, de ori unde se băga slugă nu sta decât o săptămână și iar venea acasă. Un om din sat într'o zi a venit la muiere și i-a zis că a doua zi dimineața pleacă la arat, să-i dea copilul să-i mănânce boii. Muierea i-a răspuns că bucuros i-l dă numai să vrea el să meargă. Când a venit dimineața, muierea s'a dus la patul copilului. „L-a sculat zicându-i”: „Ioane, scoală-te și te du la plug la bade-to Vasilică.” Copilul i-a răspuns mamei sale: „Mamă! de ce m'ai sculat, că așa vis frumos am visat de nu l-ai da pe cei 8 boi ai bade-to Vasilică. Lasă-mă să mă culc, că eu nu moi scula până ce n'oi visa visul tot.” Mama sa i-a zis: „Lasă că-l mai visezi tu și la noapte, acum scoală te și te du la plug.”

Copilul n'a vrut nicicum să se scoale, fără trăgându-și țolul în cap, s'a culcat iară. Atunci mama lui văzând că nu vrea nicicum să se ridice din așternut, a pus mâna pe un lemn și a început a-l blâni bine, zicându-i: „Scoală-te amăritule și prăpăditule, că vezi tu bine că eu n'am

ce-ți da de prânz.” Neavând copilul ce face, s'a sculat și s'a dus deacasă la plug la badea Vasilică, că acesta a fost plecat demult de-acasă. Pe vremea prânzului neavata lui Vasilică a venit la plug cu mâncarea. Stăpânul a desprins boii, le-a pus înaintea un braț de otavă, și el s'a așezat să mănânce dar copilului nu i-a dat nimica din bucate. „De ce nu-mi dai și mie?” — l-a întrebat pe Vasilică, Ioan Sărăcuțul babei. „Fiindcă tu ai visat un vis atât de frumos de nu l-ai da pe 8 boi ai mei, dacă nu mi lii spune, nu-ți dau de mâncare.”

Când a fost vremea mesei, iar a venit muierea cu demâncare, dar badea Vasilică nici atunci nu l-a chemat pe Ioan la masă. Copilul năcășit i-a zis: „Bade Vasilică, la prânz n'am avut de mâncare pentru că am venit târziu, acum spune-mi pentru ce nu mi dai de ameză, că dela prânz până acuma și-am lucrat de-mi poți da de mâncare.” „De aceea nu-ți dau, — zise Vasilică — ca să-mi spui ce-ai visat de n'ai da visul pe toți boii mei?” „Ți-ași spune — zise copilul — dar l-am uitat, că nu m'a lăsat mama să dorm să l visez până 'n capăt.” „Dacă nu mi-l spui, nu-ți dau de mâncare” — îi zise din nou omul. „Atunci eu mă duc acasă” — răspunde copilul — că nu-ți voi lucra ție de pomană.”

Apucând drumul către sat copilul a început să se ducă. Badea Vasilică văzând că-l lasă cu plugul în câmp, a pus mâna pe sbiciu și ajungând pe copil, a început a-l bate tot dru-

mul. Copilul fugind, și Vasilică după el, iată se s'întâlnesc cu un hînteu cu patru cai, ajungând hînteu în fața copilului și a omului, slogă oprește caii, și sărind jos îi întreabă Vasilică: „Omule, pentru ce bați copilul așa de tare? Vino cu mine la hînteu, că am e împăratul și vrea să ște de ce asuprește copilul?”

Ingenunchind omul înaintea împăratului acesta l-a întrebat, „De ce bați copilul?” Vasilică i-a răspuns: „Înălțate împărate, îl bat fiindcă nu vrea să mi spună visul ce l-a visat noaptea, care a fost atât de frumos de nu vrea să-l spună nici pentru 8 boi.” Împăratul i-a spus omului nostru, că nu-l poate sili pe copil să spună visul decât eu vreau, și apoi la suit alături de el la hînteu, au plecat mai departe la drum. Împăratul i-a dat copilului bani mulți cerându-i să-i spună visul, ce l-a visat, dar copilul i-a răspuns totdeauna împăratului numai atâtea, nu-și mai aduce aminte de vis, căci l-a văzut.

După mult umbriet prin țară, împăratul ajuns la cerșie lui. Aici a îmbrăcat pe copilul cel sărac în haine frumoase, i-a dat de mâncare și din nou l-a întrebat să-i povestească visul din minunat. Copilul nici de data aceasta n'a vrut să-l povestească. Atunci împăratul mănîndu-se tare, a dat poruncă severă la doi soldați cari l-au prins pe copil, l-au întins pe o bancă și i-au dat doi, din două laturi, 50 de bețe. Copilul a suferit pedeapsa dar n'a vrut nici atunci să povestească visul. Dacă a văzut împăratul

Sfințirea bisericii române-unite din Petrila, Jud. Hunedoara

În ziua de sâmbătă 24 Mai a. c. Excelența Sa Episcopul Dr. Ioan Bălan al Lugojului a vizitat parohia din Lonea, a venit în parohia unită din Petrila, Regele Ferdinand P. S. Sa a fost însoțit de Părintele canonic S. Ionaș, decanul tractului protopopesc, I. Pop protopopul districtual, diaconii: P. Telescu, I. Pioscaru, păr. V. Gligor și păr. I. Pop.

La intrarea pe teritoriul parohiei, în fața unei porți de triumf impozante, a fost primit cu frumoase cuvinte creștinești în numele Soc. „Petroșeni” de dl Ing. Inspector Ștefan Popovici, care a fost însoțit de dl Căpitan Nicoară, comandantul militar al comunei și de toți funcționarii exploatarei minelor Petrila.

De aici P. S. Sa Dr. Ioan Bălan, însoțit de toți cei de față a făcut drumul pe jos, până la poarta dela cartea bisericii, unde a fost întâmpinat cu alese și adânc simțite cuvinte, în numele comitetului parohial, de dl primcurator Sabiu Golgoșiu, după care reprezentanta Reuniunii femeilor dna Florica Hotea rostind câteva cuvinte a oferit Excelenței Sale un frumos buchet de flori.

Dela poarta de triumf și până la biserică drumul a fost făcut în sunetele melodioase ale cântărilor Soc. „Petroșeni”, care a intonat imnul „Eucharistic”, — iar la intrarea în curtea bisericii corul bisericesc al parohiei pe patru voci, condus de dl dirijor Gh. Inovian L. a salutat pe înaltul oaspe cu „Pe arhierul și stăpânul nostru”.

Pe terasa dela ușa bisericii, l-a așteptat pe înaltul Arhieru un sobor de preoți, îmbră-

Mitropolitul Alexandru, pe tronul arhieresc, în cursul sfintei liturghii slujite cu prilejul sfințirii bisericii din Brașov

cați în odăjdii albe, în frunte cu parohul local părintele Ieronim Hangea, care în vorbirea sa de bun sosit a tâlmăcit arhipăstorului alipirea neșovărită a credincioșilor parohiei față de bunul lor părinte.

Tuturor vorbitorilor, le a răsunat adânc mișcat P. S. Sa Episcopul.

În biserică s'a oficiat vecernia împreună cu litie, în decursul căreia s'au făcut pregătirile necesare, pentru sfințirea bisericii.

După slujbă P. S. Sa a prezidat o ședință a comitetului parohial, după care a urmat vizitația canonică episcopescă și cina, la care a delectat pe înaltul oaspe și suita sa corul bisericesc cu mai multe puncte foarte bine executate.

Duminecă 25 Mai a. c. la ora 9 dimineața P. S. Sa Episcopul a fost dus dela locuința parohială la biserică, într'o impozantă procesiune, unde s'a oficiat liturghia arhierescă și actul consacrării sfintei biserici.

După întreg serviciul divin, P. S. Sa a rostit o prea frumoasă și înălțătoare predică, care a mișcat până la lacrimi.

În recepția care a avut loc la casa parohială, au exprimat omagiul cuvenit Excelenței Sale, următorii: Dl Prefect Dumitrescu, în numele întregii populații județene, părintele Petre Panu în numele bisericii ortodoxe, apelând la dragoste și unire; părintele V. Székely în numele bisericii romano catolice, dl Ing. Inspector Ștefan Popovici în numele soc. „Petroșeni”, dl dir. Gh. Foteșcu în numele școlii și corpului didactic, dl I. Golgoșiu în numele curatorialului bisericesc și dl Ștefan Crăciun în numele „Agra-lui” parohial.

După recepție a urmat masa comună la Casinoul soc. „Petroșeni” din Petrila, cu 117

cei cam nu poate scoate din gura copilului poezia visului, a chemat la ei pe câțiva zidari cărora le-a poruncit, să facă un zid mare și în mijlocul lui să lase loc de o cămăruță cu o singură ferestruică de către curtea împărătească. Când au isprăvit zidarii cămăruța împăratul a dat poruncă slujitorilor, și l-a închis pe Ioan Sărăcuțul babei în zid.

Bietul om până când a trăit la curtea împăratului în slobod, îmbrăcat în haine frumoase și cu mâncări bune, a îndrăgit pe fata împăratului cea mai mică. Fata, pe ferestruica cea mică îi da în fiecare zi lui Ioan de mâncare. Așa a trăit în zid, Sărăcuțul babei vreme de 15 ani. După atâta vreme iată că într'o zi, a venit la împărat o veste dela alt împărat care se numea cel Viclean, care odată cu cartea a trimis la curtea împăratului trei cărji una cu alta de groase și de mari, scriindu-i să-i spună care din ele este făcută dela rădăcina, dela mijlocul și din vârful lemnului. Împăratul cetind acum această a doua scrisoare, era și mai năcăjit ca mai înainte. Fata cea mică seara la cină a fugit la Sărăcuțul babei și i-a povestit năpasta ce a căzut pe capul tatălui ei. Ioan i-a spus să nu se supere și a învățat-o cum să facă, să ia o cadă plină cu apă și să arunce în ea toate trei cărjile. Care va fi dela rădăcina lemnului acela va cădea în fundul cizii, pentru că e mai grea, care va fi dela mijlocul lemnului va sta cam pela mijlocul apei, iar cea dela vârful lemnului va sta deasupra pe apă.

Cetind acestea împăratul s'a supărat foarte tare, și se tot gândea că de unde și cum ar putea el afla, care mânăz când s'a născut. Seara când i-a dus fata împăratului Sărăcuțului babei de mâncare, el a văzut-o că-i supărată tare, și întrebându-o de pricina năcăzului, ea a povestit întâmplarea tatălui ei cu împăratul cel viclean. Sărăcuțul babei auzind de întrebarea a-

cestui împărat i-a spus fetei să meargă la tatăl ei și să-i spună să ia trei coveți, una cu ovăz, alta cu fân și alta cu jar, și să le pună înaintea celor trei mânăzi. Mânzul care va merge la covata cu ovăz acela e cel dintâi, care va merge la covata cu fân e cel mijloc u iar care va merge la covata cu jar acela e cel din urmă.

După ce a cinat Ioan fata s'a dus la tatăl în casă și i-a spus cum poate cunoaște care mânăz când este fătat. Dimineața împăratul a făcut așa cum l-a învățat sărăcuțul babei, și aflând vârsta mânăzilor i-a însemnat și i-a trimis împăratului celui viclean. Văzând acesta că împăratul vecin cu el a găsit vârsta mânăzilor s'a mirat foarte tare, cum a știut-o așa așa de bine. După o săptămână împăratul cel viclean a trimis la curtea vecinului său trei cărji una cu alta de groase și de mari, scriindu-i să-i spună care din ele este făcută dela rădăcina, dela mijlocul și din vârful lemnului. Împăratul cetind acum această a doua scrisoare, era și mai năcăjit ca mai înainte. Fata cea mică seara la cină a fugit la Sărăcuțul babei și i-a povestit năpasta ce a căzut pe capul tatălui ei. Ioan i-a spus să nu se supere și a învățat-o cum să facă, să ia o cadă plină cu apă și să arunce în ea toate trei cărjile. Care va fi dela rădăcina lemnului acela va cădea în fundul cizii, pentru că e mai grea, care va fi dela mijlocul lemnului va sta cam pela mijlocul apei, iar cea dela vârful lemnului va sta deasupra pe apă.

Fata bucuroasă s'a dus la tatăl său și la

învățat să facă așa pe cum i-a spus Ioan. Împăratul punând cărjile în apă a găsit pe fiecare din ce parte a lemnului e făcută, apoi însemnându-le le-a trimis cu scrisoare la împăratul cel viclean.

Văzând împăratul cel viclean, că vecinul lui i-a răspuns și la aceste trei întrebări, foarte tare s'a mâniat și i-a trimis vorbă împăratului care ținea zidit pe Sărăcuțul babei, spunându-i că peste 16 săptămâni sunt paștile, și când se va întoarce el acasă dela înviere și se va așeza la masă atunci împăratul să-i săgete lingura cu zeamă pe care o va duce din blid la gură, că de nu va fi vai și amar de zilele lui. Cetind și cartea aceasta a împăratului celui viclean, împăratul nostru a înlemnit cu ea în mână. Apoi a chemat pe împărăteasă și pe feteși le-a spus că trebuie să ia cu toții lumea în cap dinaintea tâlharului aceluia de vecin.

Fata cea mai mică cum a eșit din palatul tatălui său a dat fuga la Ioan și i-a spus toată întâmplarea. Sărăcuțul babei auzind acestea i-a spus fetei: „Tu nu zice nimica până mâine dimineață când te scoli. Atunci dute la tatăl tău și zi-i: Tată eu am visat că de vei slobozi pe Sărăcuțul babei din zid, acela va săgeta bucătura din lingura împăratului celui viclean. Atunci tatăl tău îți va da o palmă zicând că ești nebună de vorbești așa ceva, căci el nu vede că eu voi mai putea trăi. Dară tu nu înceta fără zi-i într'una: Tată nu-mi da pălmi, pentru că eu știu că mi-se va împlini visul”.

participanți, în frunte cu Excelența Sa Episcopul și cu toți reprezentanții autorităților, care a decurs într-o armonie și bucurie cum mai rar și care a fost animată de cea mai bună dispoziție, prin frumoasele cântări religioase și naționale, executate de corul bisericesc și răsplătite prin frumoasele aplauze, ale celor prezenți.

La ora 5 p. m. (17) Excelența Sa Episcopul a plecat la Petroșeni.

Biserica din Petrila a ridicat-o cu mare trudă poporul credincios în frunte cu părintele lor sufletesc Ieronim Hungea, care mult a muncit și s'a străduit. Biserica este de toată frumusețea, așa că pot fi mândri cu ea credincioșii.

Correspondent

Vizita episcopescă în Aninoasa

Parohia noastră română unită mîneră din Aninoasa Văii Jiului, a avut deosebita bucurie a primi în ziua de 26 Mai a. c. vizita Preasfinției Sale Părintelui Episcop Dr. Ioan Bălan al Lugojului, însoțit fiind de Păr. Ionaș, de Sfințiile Lor: I. Pop, P. Tafescu, Ploscaru și teologul Gilgor.

Preasfinția Sa sosește cu mașina la ora 8 când i-se oferă de eleva Otilia Galea un buchet de flori, iar la poarta triumfală împodobită cu drapele naționale este întâmpinat de primarul comunei, șeful uzinei, reprezentantul coloniei italiene și Primcuratorul Carol Maroși, răspunzând în parte fiecăruia vorbitor. Cântă apoi corul copiilor de școală: „Creștin sunt”, apoi însoțit de cântarea mariană a fetelor costumate în port maramureșan, este condus până la ușa bisericii, unde este primit de parohul Păr. Ioan Traian.

Răspunde frumos Preasfinția Sa, care urmat de sutele de enoriași, intră în biserică și numai decît începe Sf. Liturghie Arhierescă, la care se împărtășesc o mulțime de credincioși și la sfârșitul căreia ține o predică foarte instructivă despre „Creșterea copilului”.

Urmează recepțiile la casa parohială, unde i-se prezintă, spre a-i aduce omag'ul lor, toate autoritățile din localitate.

Mergând fata în casă n'a zis nimic către părinți, fără s'a pus pe un scaun importrit, cum au împărășii, și a ascultat jelania lor. Dimineața sculându-se a alergat la tatăl său zicându-i: »Tată eu am visat un vis minunat azi noapte. Anume, că dacă vei strica tu zidul, vei găsi pe sărăcuțul babei viu, și acela va săgeta bucătura din lingura împăratului celui viclean, în ziua de Paști”. Împăratul năcăjit a vrut să-i dea o palmă dar fata a strigat: Nu da tată dragă, că toate câte ți-le am spus până acum au fost drepte, și aceasta e dreaptă”.

Auzind acestea împăratul și-a tras seama și numai decît a poruncit să strice zidul. Zidarii au început să scoată cărămizile, și când colo ce să vadă, în mijlocul zidului au aflat viu pe Sărăcuțul babei care era închis de 16 ani. Toți cei de față s'au mirat foarte, fiindcă nime n'a știut cum a trăit el acolo, fără numai fata cea mai mică a împăratului. După ce l-au dus din zid l-au spălat, l-au îmbrăcat în haine frumoase, i-au dat de mâncare, apoi l-au dus înaintea împăratului. Acesta văzându-l l-a întrebat dacă va putea el săgeta lingura cu mâncarea din mâna împăratului celui viclean în ziua de Paști? Sărăcuțul babei i-a răspuns că va face și această ispravă numai împăratul cu toată casa lui să asculte de el. „Bine — zise împăratul — fă cum știi”. Ioan a dat atunci poruncă ca toți meșterii să zidească un zid înalt de pe care să se vadă în țara și în curtea împăratului celui viclean. Împăratul a strâns pe toți meșterii din

La ora 1250 se servește masa în sala cea mare a Castelului, participând toți reprezentanții autorităților și oaspeții invitați.

La ora 3 după masă în aclamațiile publicului pleacă cu mașina la alte parohii.

A fost o zi frumoasă cu cerul senin și multă bucurie în suflete pentru această vizită, care a lăsat urme neșterse și o înviorare în mijlocul credincioșilor,

Un agrist

Ministerul ține seamă de lucrurile mai însemnate cari se scriu în gazetă

În gazeta noastră, numărul din 20 Martie s'a publicat un articol despre școlile confessionale.

Acest articol a fost luat în seamă de Ministerul Culturii Naționale, care a și răspuns cu următoarea scrisoare, gazetei noastre:

Domnule Director,

Serviciul Presei de pe lângă Direcția Cabinetului Președinției Consiliului de Miniștri, care ține în evidență și semnalează Departamentelor și Instituțiilor de Stat plîngerile și reclamațiunile apărute în ziarele românești, continuă a urmări cu toată atenția contribuția

ziarului Dvs. la acțiunea de îndreptare a celor și de satisfacere promptă a necazurilor multimi!

Dintre semnalările ziarului Dvs. s'au cercetat și soluționat cele ce urmează:

În Nr. din 20 Martie se relatează necesitatea reînființării școlilor confessionale.

Ministerul Culturii Naționale răspunde că se studiază această posibilitate.

Primiți, Vă rugăm, asigurarea distincției noastre considerațiuni.

Secretar general,

O. Vlădescu

D'irector,

Dr. Aurel Godeanu

Grîndină cât oul de găină în județul Râmnicul Sărat.

Bătaia lui Dumnezeu, nu alta a fost grîndina, care a căzut în caprînsul județului Râmnicul Sărat, în ziua de 12 Iunie. Pe unele ogoare gh'ășa căzută a căzut un strat gros de aproape o jumătate de metru, care nu s'a topit decît abia în ziua caldă. Locuitorii din partea locului sunt atît de înspăimîntați de cele ce au venit peste ei spon că nu au mai pomenit niciodată o grîndină așa de mare. În unele părți grîndina căzută a avut mărimea oului de găină. Pagubele sunt foarte mari.

Mitropolitul Alexandru

înconjurat de ceilalți 4 Preasfințiți Episcopi, în cursul sfintei liturghii, șezând pe scaunul de sus, la cetirea apostolului. Pe lângă fiecare arhieru câte un cleric, fiecare ține în mână toiagul puterii arhieresci.

țără, țigani au făcut cărămizi și țigle iar zidarii au ridicat zidurile. Lucrul a mers bine așa că în săptămîna Paștilor a fost gata zidul și turnul era atît de înalt, de se vedea din el chier în casa cea din fund a împăratului celui viclean.

(Va urma)

S. M.

Strigături de joc

din comuna Deag — Târnavă-Mică

Vai de mine, n'am mîndruță,
Num' oțăr, de copiluță.
De nu-i lună de cu seară,
Nu iasă din cas' atară,
De n'ar fi lună de loc
Nu s'ar mișca d'ingă foc.

Frunză verde de pe spină
Mai de mult era mai bine
Bătrânii nu porunceau
Și cei iubiți se lău.
D'acum dela bătălie
Bătrânii, pentru moșie,
Pe cei dragi îi despărțesc
Și p'oriți îi întălnesc

Mândro, mîndruța mea,
Fă-ți gura o fântănea
Și buzele-un păhărel
Să beie badea din el.

La părău, la fântănuța
Sade-o mîndră copiluță
Cu părul de marmanziu.
Las', vere, că eu o știu,
C'am șezut cu ea o seară
I am dus doru într'o vară.
Ș'am șezut cu ea 'ntr'o noapte,
I am dus doru pân' la moarte.

Spune-i, mândro, maică-ta,
Să nu mai gîndească așa,
Că maică-t'ășa gîndește,
Că fată ca tin' nu este,
Dar maică-ta s'a înșelat,
Că mai sunt ca tine-n sat
Și mai sunt și s'or mai face
Ș'oiu iubi pe cine-mi place.

Mândra mea de mândră mare
Nu poate mere pe cale,
Cîndu i prav, se npiedecă,
Cînd li tină, lunecă.

Mă dusei și eu odată
La o fată laudată
Pusei mâna după cap
Un păduche cât un țap.
Puse i mân' a doua oră,
Un păduche cât o cioară,
Ascuțiți cuțitele,
Ca să taiu păduchele
Ca să-i fac mîndrii pieptar,

— Două cuvântări însemnate — Se pun la cale lucruri noi în Europa de răsărit — Mersul războiului — Ce vor face Rusia și Germania —

Intai datoriile față de țară

Așa trebuie să facă unul fiecare. Intai este țara și datoriile față de ea trebuie împlinite cu toată dragostea.

Plogarii români au înțeles acest lucru și și-au făcut cu toții datoria, în concentrările și rechizițiile de până acum.

Deoarece sunt însă între oamenii în stare mai bună de aceia cari caută să împiedece rechizițiile și concentrările cari se fac.

Pe aceștia Ministerul Apărării Naționale li va publica cu numele ca să-i știe țara întregă.

Vizite politice însemnate

Săptămâna aceasta a fost plină de pregătiri politice și diplomatice. S'au pus la cale, mai ales, lucrurile cari sunt în legătură cu sud-estul european, adică cu partea de răsărit-miază-zi a Europei.

Au făcut vizite politice în Germania dl general Ion Antonescu, regele Boris al Bulgariei și dl Pavelici al Croației. La Roma în Italia a făcut o asemenea vizită politică, dl Bardosi, ministrul de externe al Ungariei.

Dupăcum se poate vedea se pun la cale lucruri noi și săptămâna care vine va fi și mai bogată în întâmplări politice decât aceea care a trecut.

Se crede că după întâlnirea dela Brennero va fi limpezită și situația țărilor din sud-estul european, adică dela Dunăre și din Balcani.

Pieptarul cu pelea tare,
Să-i ție cald la spinare.

Fă-mă, Doamne, ce mi-i face,
Fă-mă pasere măiastră,
Să sbor la mândra-n fereastră,
Să bat cu picioarele,
Să deschid' obloanele,
Să bat cu aripile,
Să deschid, fereștile.

Decât beut și mâncat
Cu urātu după cap,
Mai bine să fiu flământ
Cu mândruța petrecând

Eu cu dor, mândra cu dor
Ca și luna printre nor
Eu cu dor, mândra cu jale,
Ca și luna printre stele.

Tu mândruța, chip plăcut,
N'am inimă să te uit;
De te uită inima,
Te vorbește gurița;
De te uit pe drum mergând,
Te visez în somn dormind.

Culese de IONEL COMAN, din com.
Deag. județul Târnava Mică

Insemnătatea vizitei dlui general Ion Antonescu în Germania

Vizita pe care dl general Ion Antonescu, conducătorul Statului, a făcut-o în Germania la München este de o mare însemnătate politică pentru țara noastră.

În rândul vizitelor făcute în Germania, în anul acesta, vizita de acum este a treia și ea arată cât de strânse sunt legăturile politice cari unesc țara noastră cu Germania.

Conducătorului țării noastre i-s'a făcut o primire din cele mai frumoase la sosirea în Germania și gazetele germane scriu pe larg despre însemnătatea acestei vizite și a convorbirilor dintre dnii Hitler, mareșalul Göring și dl general Antonescu.

Vineri dl general Antonescu a sosit în țară, fiind însoțit de baronul Kilinger, ministrul Germaniei la București și de suita care l-a urmat la München.

Nu se va face răzcoi între Rusia și Germania

În zilele din urmă s'au auzit unele șvonuri despre un apropiat război între Rusia și Germania.

Aceste șvonuri spuneau că Germania ar fi cerut unele ținuturi din Rusia și încheierea unor învoieli de negoț. Se mai spunea apoi că Rusia n'a primit nimic din cererile Germaniei și că din această pricină este apropiat războiul între aceste două mari puteri.

Față de aceste șvonuri guvernul rusesc a crezut de bine să dea o desmințire, care să arate bine cum stau lucrurile.

În desmințirea dată de guvernul rusesc se spune că Rusia păstrează vechile învoieli cu Germania și nu se gândește să poarte război cu ea. Concentrările și rechizițiile pe cari le face au alt scop și nu sunt măsuri de pregătire pentru un război cu Germania. Acesta este cuvântul Rusiei în situația de azi.

Cuvântarea dlui Mussolini

Dl Mussolini a rostit o însemnată cuvântare în ziua de 10 Iunie, ziua intrării Italiei în război. În această cuvântare dl Mussolini a pomenit pe rând toate luptele cari le-a avut armata italiană pe fronturile din Europa și Africa.

În primul loc a amintit de luptele din Grecia, unde au luptat o jumătate de milion de soldați italieni și unde armata italiană a întâmpinat greutăți mari.

A vorbit apoi de războiul din Jugoslavia și a arătat că Italia n'a voit să ocupe Croația pentru că ar fi avut prea mulți locuitori de altă naționalitate între granițele ei.

Cu acest prilej a spus dl Mussolini un mare adevăr la care ținem și noi mult, că statele cari se încercă cu prea multe

elemente (neamuri) de altă limbă au o viață agitată (frământată).

Lucrul acesta este cât se poate de adevărat și ne mirăm că vecinilor noștri li-s'au ascultat cererile și li-s'a îngăduit să cuprindă atâtea neamuri streine.

Un alt discurs al dlui Churchill

În această săptămână dl Churchill a ținut aliaților Angliei și poporului englez o cuvântare lungă.

Domnia sa a spus că are mare încredere în biruința engleză.

Angliei trebuie să-i vie mântuirea. Le-a cerut tuturor răbdare, multă răbdare, până când Anglia își va atinge țelurile ei și va câștiga biruința. Domnia sa a spus că este sigur și nimenea să nu-și piardă nădejdea.

Scufundarea unui vapor american

Pentru o altă țară scufundarea unui vapor de negoț nu are însemnătate politică prea mare.

În săptămâna trecută pe întinsul mărilor bătute de furia războiului a fost atins de bombe și scufundat și un vapor de negoț american.

Lucrul acesta poate să aibă o mare însemnătate politică, mai ales că americanii spun că vaporul a fost scufundat de un submarin german. Se știe că dl Roosevelt caută pricină de ceartă Germaniei și Italiei și se poate întâmpla ca să se folosească de lucrul acesta pentru a ațâța poporul american la război.

La Berlin nu se dă prea mare însemnătate la ceea ce spun Americanii, iar gazetele germane scriu că lucrurile cari vin nu vor mai putea schimba mersul războiului.

Luptele din Siria, Liban și Africa

Dupăcum am scris și în rândul trecut războiul se poartă acum încă pe un nou front.

Trupele engleze și cele franceze de sub comanda generalului Cabroux au atacat Siria franceză, încă în săptămâna trecută.

Luptele s'au dat în Siria și Liban. După șase zile trupele engleze, după ce au străpuns prima linie de rezistență au înaintat pe întreg frontul, ajungând în fața Damascului, capitala Siriei. S'au făcut propuneri pentru predarea acestui oraș fără luptă. Nu se știe încă răspunsul guvernului francez din Vichy.

Între Franța și Anglia s'a făcut un schimb de scrisori cu privire la acest război și cele două țări au aruncat vina una în spatele celeilalte. Anglia cere ca să-i fie predată Siria fără luptă pentru a nu fi ocupată de germani.

Când omul se ia cu beutura. Lucrul mai amăgitor pe lume ca beutura nu este. Și la beție omul se lasă dus ușor, iar după ce apucă un pahar două de vin în cap nu-și mai dă seama de el și din această pricină se întâmplă o mulțime de nenorociri. Un sătean din apropiere de Timișoara a chefult la o crâșmulă din oraș ca în vremurile bune. Și cum vinul n'are gust dacă nu-l beut între tovarăși a mai chemat la masă și pe Pelea Iosif, un vestit pungaș de buzunare. Țăranul petrecăreț s'a amețit însă așa de rău că nu și-a mai dat seama de el, iar bunul său prieten l-a jefuit de toți banii ce-i avea la el.

Gânduri pe marginea războiului de azi

Lumea se găsește iarăși încleștată în cel mai crâncen războiu pe care l-a avut omenirea până azi. Se vede că așa l-a fost sortit omului dela început, să fie mereu în suferință! Căci, dacă răscolește cineva paginile colbuite ale istoriei omenesii, cu adâncă intristare va constata că sunt pline numai de povestirea faptelor de arme, de războaie mai mult sau mai puțin îndelungate, de nenorociri care de care mai mari, de lipsuri, foamete, boli și mizerii, încât îți vine să crezi că viața de pe pământ n'a avut și n'ar mai avea nici un rost. Mulțumirile și bucuriile au fost așa de puține, încât se pierd în nolanul feluritelor și multelor necazuri și suferinți.

Sute și chiar mii de ani omul a luptat pentru libertate, pentru adevăr și dreptate. Dar, pare că a fost un făcut, niciodată nu le-a dobândit, sau chiar dacă le-a dobândit în parte — pe toate niciodată! — a fost numai pentru un timp foarte scurt. — Ura și dușmănia între oameni — și deci între neamuri (popoare), — a crescut, în loc să vină iubirea și pacea, pacea aceea pe care a predicat-o Mântuitorul nostru.

Neamurile de oameni cari trăiesc pe pământ se urăsc tot mai mult și fiecare tinde să ajungă stăpânul, și deci asupritorul, unuia sau a mai multora chiar, dacă se poate! Pentru ca să-și atingă felul de stăpânire, de dominație, creierul omenesc a născocit fel de fel de arme, care de care mai omorâtoare, prin ajutorul căroră va putea ajunge la țintă. Și, pare-că este un lucru ciudat acesta, mintea omenescă mai repede găsește astfel de lucruri rele, care duc la distrugere, decât altele care ar duce la liniște, la pacificare!

Armele cele dintâi ca: bâta, securea, coasa, furca, arcul, care nu produceau rău decât acelor care erau în luptă, au fost înlocuite, încetul pe încetul, cu altele ca: pușca, mitraliera, tunurile, care ating și pe cel care stă departe de front. Ba, mai mult decât atât, chiar și alte născociri au fost puse în serviciul distrugerii (războiului) ca: bicicletele, automobilele, vapoarele și avioanele, și care, au fost făcute cu totul pentru alte scopuri: de a-l ajuta omului să poată ajunge mai lute într'un loc mai îndepărtat, de-a scurta drumurile cele lungi și nesigure. Ori, acum, lucrurile s'au întors tocmai pe dos! Din mașini folositoare s'au preschimbă în mașini ucigătoare și distrugătoare! Și mă gândesc, că oare cine știe ce alte drăconvenii le vor mai trăzni omenilor prin cap, numai și numai cu scopul de-a cuceri, de a stăpâni și învinge?! Toate acestea le face numai lăcomia omenescă fără saț.

Nu e vorbă, că s'an făcut și lucruri bune pentru îndulcirea vieții pământene, dar pare-că lucrurile rele întrec pe cele bune și folositoare, așa precum și faptele rele sunt mai multe decât cele bune!

Lumea întreagă ar putea să trăiască mulțumită pe acest pământ al lui Dumnezeu, lăsat omului să-l stăpânească prin munca lui, dacă diavolul nu și-ar fi băgat — încă dela început, dela Adam și Eva, — codița cea neagră între oameni, îndemnându-i la rele! S'au făcut atâtea lucruri minunate în lume numai de 100 de ani încoace, încât, dacă cineva, care a trăit acum un veac, s'ar mai trezi din mormânt și ar vedea cum stă lumea, n'ar mai recunoaște nimic din ceea ce a fost și ce ar vedea acum. Toate s'au schimbat! Și, desigur, cu vremea, se vor mai schimba și preschimbă!

Războaiele nu aduc niciodată decât lipsuri și nenorociri. Astăzi, când atâtea vapoare se scufundă înghițite de valurile mărilor și oceanelor, câți morți nu aduc și câte bogății nu ajung în fundul lor?! Dacă cineva ar putea seca vreodată — ceea ce e cu neputință, — apa acestor mări și oceane, ar găsi zăcănd la adâncimi cât munții fel de fel de comori neprețuite, cu care omenirea — din punct de vedere material — ar putea trăi mulțumită și fericită. Se vede însă, că așa a fost hărăzit omului, ca truda lui să se irosească înzadar!

Barem dacă nenorocirile ne-ar face mai buni, mai înțelegători! E drept că omul numai la nenorocire se gândește la Dumnezeu, dar după ce scapă de ea, îl uită! — Și, Doamne, mic și neînsemnat e omul singur pe lume! E numai un bob de nisip în largul pastiei, a oceanului fără apă. Și, totuși vrea să stăpânească natura!

Întoarce-te, omule, la Dumnezeu și roagă-l, să trimită pacea cea adevărată, pe pământul acest blestemat al tuturor durerilor și suferințelor!

Teodor Seiceanu

Cât a costat monumentul dela mormântul lui Al. Lupeanu-Melin

Pedestalul de beton armat pe care stă piatra	Lei 2.000
Însuși monumentul	„ 20.000
bordura de beton armat împrejurul mormântului	„ 3.500
fotografia în porcelan de pe monument	„ 418
așezarea pietrei, cu spesele de călătorie împreună	„ 1.832
fotografia monumentului	„ 100
pentru împărțirea invitațiilor la sfințirea monumentului	„ 50
grilajul de fer de pe bordură	„ 7.000

cliești publicat în ziar cheltueli împreunate cu sfințirea

Total Lei 35.875 pentru cari le mulțumim din inimă cetitorilor noștri dorindu-le ca bunul Dumnezeu să le răsplătească înmilit.

Putem spune, cu drept cuvânt, că acest monument a fost ridicat numai de cetitorii „Unirii Poporului”.

Dintr'un ban doi..

Sau cum se lasă amăgit omul de scilipirea banului

Teaba asta s'a legat să l-o facă lei Ion Rotaru, din comuna Cristești din Muntenia, țigasa și țigara Baniță Constantin. Ion Rotaru era om sărac. Avea pământul lui, vite cu ce să-l muncească și putea trăi mulțumit și îndelung de pe o zi pe alta. Il chinuia însă și pe Rotaru gândul îmbogățirii.

Nenorocul i-l-a scos într'o zi pe țiganul Baniță Constantin în cale. Era omul și cam amestecat din beutară, iar țiganul șmecher și bun de gură, lucră mare. Târgul s'a făcut repede.

— Nene Rotarule, — i-a zis țiganul apropiindu-se de el clipind șiret din ochi — lo țigăru pe dumneata om cu stare bună. Dar dacă ai vrea dumneata ai putea să te faci și mai bogat. Văzi banul acesta, și țiganul ținu în bătaia soarelui un sutar de argint. Eu pot să fac dintr'unul doi, dar să nu mă mai spui la mine. Acum îmi trebuie 20.000 de Lei, ca să cumpăr materialul și cu glaja asta de apă tare pe care o am la mine pot să fac bani câți îți dorește inima.

Clu Rotaru n'a stat mult pe gânduri. A scotocit pe fundul lăzii. A luat de unde a putut și a doua zi i-a dat lui Baniță Constantin banii. Târgul era pe din două, adică să împartă frățeste banii fabricați.

A trecut o săptămână-două și Baniță n'a mai venit să-l cheme să împartă câștigul. Într'o noapte și-a adunat șatra și-a plecat să mai păcălească și pe alții.

Când s'a trezit Rotaru, era prea târziu. Baniță Constantin nu mai era nicăieri, iar poliția nu mai avea de unde să-l ia. Invățătura cuvenită dintr'o așa întâmplare să o scoată din fiecare din cititori.

O vorbă de încurajare

Ne cade atât de bine, când, după munca noastră continuă de 23 ani dar veșnic nerăsplătită, mai primim și câte un cuvânt de încurajare.

Iată ce ne scrie un cetitor al nostru din Turnu-Măgurele, jud. Teleorman:

„Onorată Redacție a Unirii Poporului, vă eu Popoviciu Gheorghe a Vă face cunoscut că eu primesc gazeta foarte regulat și sunt pe deplin mulțumit cum merge gazeta și Vă mulțumesc și D.-Voastră cu multa căldură. Și eu am în curând nădejde ca să mă achit cu abonamentul pe un an întreg, poate și mai mult dacă va fi cu puțință. Că eu am mai avut această gazetă abonată și acasă în Ardeal și mi-a plăcut foarte și nici aici în armată nu mă pot deplăcut de această prietenă a noastră. Căci eu cât am umblat în doi ani de zile prin toată România, nu am găsit mai frumoasă și mai mândră gazetă ca „Unirea Poporului” și eu le doresc la toți stăpânii acestei gazete multă sănătate și abonați mulți și buni plătitori!”

Iti mulțumim camarade pentru cuvintele de laudă și de încurajare.

Mitropolitul Alexandru

între cei doi vicari arhiepiscopescu ai săi, deadreapta pâr Dr. Victor Macaveiu, prepozitul capitular de astăzi; dea-stânga răposatul prepozit Iacob Popa.

STIRILE SĂPTĂMĂNI

Se schimbă iarăși banii. În curând se vor schimba monetele de 250 lei punându-se în circulație altele cu înfățișarea schimbată.

Călătoriile nu se mai pot face decât cu autorizații. Începând cu ziua de 14 Iunie se cer tarăși autorizații dela acela care areu să călătorească cu trenul și cu auto-buse C. F. R. Aceste autorizații se dau pentru călătoriile dela sate la posturile de jandarmi, iar la orașe la poliții. Sunt scutiți de aceste autorizații numai militarii, poliștii, concentrații și călători dela trenuri.

L'au călcat în picioare până l-au omorât. Un cumplit omor a fost săvârșit în noaptea de 10 spre 11 Iunie, pe la orele 12 în comuna Turcheș din județul Brașov. Bătrânul Deneș Adam din această comună a fost omorât în chinuri mari de către fosta lui Ibovnică Orban Ecaterina și frații acesteia Orban Iuliu și Coloman. În noaptea omorului Orban Ecaterina s'a dus împreună cu frații ei la casa bătrânului Deneș Adam și l-au amenințat cu bătaia. Auzind strigătul lor, acesta s'a înarmat cu un cuțit și a ieșit la ei în drum, unde s'a făcut o bătaie ștrașnică. În timpul încăierării Deneș Adam a rănit cu cuțitul pe Orban Coloman. Îndărjiți peste măsură de cele întâmplate frații Orban și sora lor Ecaterina l-au rănit pe Deneș la pământ și l-au călcat în picioare până ce acesta a murit.

Numărul locuitorilor din România. După ultima numărătoare, făcută în săptămânile trecute, recensământul din luna Aprilie, în noastră are 13 milioane 492 mil 983 locuitori stabili. Afară de aceștia mai sunt în străinătate și pe vapoare încă 2058 locuitori.

Cei cari au ordine de mobilizare pentru lucru. Ministerul agriculturii înștiințează pe toți aceia cari au ordine de mobilizare pentru lucru, că nu trebuie să se prezinte la concentrare, chiar dacă primesc ordine de concentrare. Dacă din greșală sunt totuși chemați la concentrare, ei vor duce ordinele de chemare la Camera de Agricultură sau la șeful postului de jandarmi, cari le vor trimite la regimentele ce le-au dat.

Cultivatorii de floarea soarelui înștiințați că pot cumpăra acum ulei de muncare, câte 5 k'g. de fiecare hectar cultivat direct dela fabrici sau prin societatea cu care au făcut contractul.

Un cerc tricolor în jurul soarelui. Mai mulți locuitori din județul Buzău au fost în săptămâna trecută, martorii unei întâmplări minunate. Ziua, pela orele 2 și jumătate, soarele a fost acoperit de o ușoară perdea de nori, cari au format un frumos cerc tricolor. Lumea care a văzut lucrul acesta a rămas uimită și îl socotește ca pe un semn venit de sus.

Cât de mare este poporul japonez. Dupa ultima numărătoare făcută în anul 1935 populația Japoniei a crescut foarte mult. Azi poporul japonez are 105 milioane suflete.

Stăpînat de taur. În comuna Bencechi din județul Timiș s'a întâmplat o nenorocire îngrozitoare. Bătrânul Maurer Petru în vârstă de 76 ani, a plecat la plimbare pe ulița

principală a satului, spre primărie. În vreme ce el mergea lăuștit, din grajdul comunal a scăpat un taur, care infuriat a început să vină spre dânsul. Bătrânul, văzând că taurul vine spre el, a încercat să se ferească din calea lui, dar n'a mai avut vreme. Taurul s'a repezit spre el și l-a înfipt coarnele în pînțece, aruncându-l în marginea drumului. În ajutorul nenorocitului bătrân au sărit câțiva săteni, cari l au dus acasă. După câteva ceasuri de chinuri îngrozitoare bătrânul Maurer a murit. Taurul n'a putut fi prins decât cu mare greutate, de mai mulți săteni. Jandarmeria a început să cerceteze pentru a găsi pe acela care a dat drumul taurului din grajdul comunal.

A murit pe când făcea prânzul. Moartea vine pe neștiute și pe negândite, așa cum vine farul în miez de noapte. Femeia Ana Națu din comuna Șona pe când făcea prânzul pentru feciorul și nepoții ei a fost cuprinsă dintr'odată de dureri mari. Fără să mai poată zice ceva s'a lăsat jos și în câteva clipe a murit. Năpraznica moarte a impresionat mult pe toți locuitorii comunei. — Na știm nici noi când vine moartea.

Ungurii reformați dela noi. Avem cu totul în România 198 parohii reformate cu 177.148 suflete reformate, cari au 163 preoți, 60 profesori și 145 învățători confesionali. Au la Alud liceu, școală normală, școală agricolă și teologie; la Brașov liceu comercial pentru băieți, liceu de fete și curs comercial pt. fete. Dar cei 1.400.000 Români din Ungaria câte școli au?

Stărpirea lupilor. Ministerul plugăriei a hotărît să dea un premiu de 500 lei ori cărei persoane care ucide un lup. Pentru ca acest premiu să se poată câștiga trebuie îndeplinite următoarele forme: În termen de 6 zile acela care a ucis lupul se va duce cu pielea crudă (neargăsită) la primăria comunei, pe hotarul căreia a fost ucis lupul, de unde va cere o adeverință. Cu această adeverință își poate încasa premiul, rămânându-i și pielea lupului.

Un copil minune. Se vorbește, printre alte curiozități și despre un copil minune. Acest copil minunat este fiul lucrătorului Loubal din Blumenau. Băiatul acesta, deși este în vârstă de cinci ani, știe să scrie și să citească foarte bine și este în stare să facă socotelile cele mai grele.

O pereche de pitici au un copil uriaș. Minunația aceasta ne mai auzită pe rotogolul pământului trăiește și se poate vedea în orașul Madrid din Spania. Amândoi părinții sunt pitici. Tatăl are 78 de centimetri, iar mama 76 centimetri. Copilul lor, care a implinit acum 15 ani, are mai mult decât ei amândoi. Este înalt de doi metri, Doctorii cari l-au cercetat, spun că el va mai crește încă.

Un spital pentru repetenți. În America s'a înființat lângă Universitatea Ninesotat un spital pentru școlarii și studenții repetenți, adică pentru acela cari au căzut la examen și n'au putut trece clasa. În acest spital doctorii și învățații dela Universitate caută pe școlarii repetenți, să vadă de ce au legat cartea de gard și nu și-au văzut de învățatură. Bolnavii acestui spital primesc chiar și un fel de leacuri ca să se vindece de boala lenii și să pună mâna cu mai multă dragoste pe carte.

Și-a omorât iubita și-apoi și-a scris numele pe corpul ei. În lumea aceasta plină de răutăți se petrec fapte cumplite cari cutremură și cele mai împietrite inimi. Un șofer din București anume Florea Crăescu, trăia de mai multă vreme cu o fată Anastasia Bălceanu.

Dragoste nelegiuită și cu păcat care nu putea să se sfârșească bine. Și într'o bună zi viața lor s'a tulburat. Florea Crăescu nu mai câștiga atâta ca s'o mulțumească pe Anastasia și aceasta a început să facă cu ochiul și altor bărbați mai groși la pungă, ba în cele din urmă s'a despărțit de el. Desnădăduit Florea Crăescu s'a gândit s'o omoare. Într'o noapte s'a dus la casa fostei lui iubite. După ce a avut o ceartă îndelungată cu ea, a spânzurat-o, și ca să fie mai sigur că a murit l-a înfipt și un cuțit în inimă. După această ispravă ucigașul a luat un creion și a scris pe piciorul iubitei sale următoarele cuvinte: „Te-am iubit prea mult ca să te pot uita“, și s'a iscălit „Pulu“. Fapta șoferului ucigaș a făcut mare valvă prin cruzimea ei. — Ce să zicem? — oameni fără Dumnezeu și atât.

† Emil Tătar protopop român unit în Târnăveni a încetat din viață în dimineața zilei de 14 Iunie 1941 în vârstă de 52 ani, după o activitate preoțească de 25 ani petrecuți în slujba altarului și a neamului. Serviciul înmormântării s'a oficiat luni 16 Iunie orele 16 în biserica română unită din Târnăveni, pentru care a muncit cu multă râvnă. Il deplâng numeroase rudeni. Răposatul este o figură cunoscută între preoții noștri pentru frumoasa activitate pastorală și culturală pe care a desfășurat-o.

Un vis prevestitor

O femeie din Sibiu, visând că moare, în scurtă vreme a și murit

În strada Mitropolitul Dosoftei din Sibiu, trăia singură femeia Maria David, căreia i-a mers vestea printre vecini că ar fi o femeie foarte credincioasă și cuvicioasă.

Pe la sfârșitul lui Mai, Maria David a avut un vis în care i-se spune că sfârșitul vieții îi este aproape și că va muri încă înainte de Rusalii.

În săptămâna dinaintea Rusaliilor credincioasa femeie a avut iarăși un vis, în care i-se prevestea chiar și ceasul morții. Inspăimântată, Maria David a fugit la un negustor din apropiere, pe care l-a rugat să vină să-i țină lumina. La început negustorul n'a dat prea mare însemnătate vorbelor ei și a sfătuit-o să meargă acasă și să nu mai creadă în visuri. În cele din urmă a ascultat-o și a însoțit-o până la ea acasă.

Îndată ce a ajuns acasă, femeia s'a așezat în pat și după câteva minute a și murit, în vreme ce vecinii îi țineau lumina.

Toți abonații, cărora le trimitem gazeta la cererea lor, și nu o resping, sunt considerați de legile țării abonați ai noștri și prin urmare sunt datori să ne plătească abonamentul.

Mitropolitul Alexandru

după o slujbă arhierescă, sărutându-i credincioșii mâna.

